

Прихована історія сорокового вірша — число сімнадцять

Друге горе — частина четверта

Jeff Pippenger
2026-06-25

627, 632 і 637

«Ключем», що відчиняє безодню, є битва при Ніневії, яка здійснилася в 627 році, за п'ять років до смерті Магомета в 632 році. Через п'ять років, у 637 році, мусульманські сили захопили столицю Персії, однієї з двох великих наддержав, що брали участь у битві при Ніневії. Ця подія докорінно змінила співвідношення сил на Близькому Сході. Битва при Ніневії в 627 році виснажила міць Перської імперії, і через десять років Перська імперія припинила існування.

Приниження—782

Через сто п'ятдесят років після смерті Мухаммеда у 632 році, під час Аббасидського походу 782 року, аббасидське військо (за повідомленнями, близько 95 000 воїнів) розпочало масштабне вторгнення на візантійську територію в Малій Азії (сучасна Туреччина). Вони просунулися аж до Хрисополя, безпосередньо через протоку Босфор від Константинополя, — підійшовши дуже близько до візантійської столиці. Візантійці під проводом імператриці Ірини зазнали тяжкої поразки. Унаслідок цього візантійці були змушені підписати принизливе трирічне перемир'я, погодившись сплачувати велику щорічну данину (близько 70 000–90 000 золотих динарів), а також передати шовкові одежі та заручників. Цей похід був одним із найбільших і найуспішніших аббасидських вторгнень на візантійські землі протягом VIII століття. Він засвідчив зростання могутності Аббасидського халіфату та подальший занепад Візантійської імперії.

П'ять місяців

У дев'ятому розділі Об'явлення «п'ять місяців», що дорівнюють ста п'ятдесяти рокам, згадуються двічі: один раз у п'ятому вірші і знову в десятому вірші.

І дано їм було, щоб вони не вбивали їх, а щоб мучили п'ять місяців; і мука від них була подібна до муки від скорпіона, коли він ужалить людину. І в ті дні люди шукатимуть смерти, та не знайдуть її; і багатимуть умерти, а смерть утече від них. І подоба сарани була подібна до коней, приготованих на війну; і на головах у неї — ніби вінці, подібні до золота, а обличчя її — як обличчя людські. І волосся вона мала, як волосся жіноче, а зуби її були, як лев'ячі. І мала вона панцирі, ніби панцирі залізні; а шум її крил був, як шум колісниць, коли багато коней біжать на війну. І мала вона хвости, подібні до скорпіонових, і жала були в хвостах її; і сила її була — шкодити людям п'ять місяців. Об'явлення 9:5–10.

У дев'ятому розділі Об'явлення, у п'ятій сурмі, є два окремі пророчі періоди по сто п'ятдесят років. Перший триває від смерті Магомета в 632 році до приниження імператриці Ірини Східного Риму в 782 році. Дев'ятий розділ у вельми докладний спосіб окреслює піднесення ісламу. Від об'єднання племен у 606 році, до битви при Ніневії в 627 році, до смерті Магомета в 632 році, а потім до поразки Персії в 637 році, піднесення і занепад ісламу ретельно простежуються в пророчому Слові Божому. Іслам Аравії є силою в першому сто-п'ятдесятирічному пророцтві про мучення. Об'єднання племен Магометом у 606 році; далі «ключова» битва при Ніневії в 627 році, за якою послідувало передбачення Магомета близько 628 року про загибель і Персії, і Риму, а потім — його смерть у 632 році. Ці дати становлять певну послідовність подій у лінії ісламу.

Через сто п'ятдесят років після того, як Магомет помер у 632 році, осередок сили ісламу перемістився з Аравії до Туреччини, коли він відтіснив Східний Рим аж до самого Константинополя. Перше горе символізувало іслам Аравії, а друге горе символізувало іслам Туреччини. У межах першого горя обидва пророцтва про сто п'ятдесят років визначають розмежування між ісламом Аравії та ісламом Туреччини, так само як це представлено в розрізненні тієї самої істини між першим і другим горем.

Перші сто п'ятдесят років почалися із загибелі Персії й закінчилися тим, що Рим виявився замкненим у мурах Константинополя. Другий період у сто п'ятдесят років розпочався з перемоги Османа (також званого Оттманом) при Нікомедії. Османська перемога при Нікомедії стосується облоги Нікомедії (сучасний Ізміт, Туреччина), що тривала від 1333 до 1337 року, коли султан Орхан Газі (син Османа I, засновника Османського бейліку) взяв в облогу важливе візантійське місто Нікомедію. Місто трималося кілька років, але зрештою здалося 1337 року через голод і нестачу припасів. Візантійському гарнізону було дозволено відійти до Константинополя. Нікомедія була одним з останніх великих візантійських опорних пунктів у Малій Азії (Анатолії). Її падіння фактично поклало край візантійському пануванню на більшій частині західної Анатолії. Ця перемога дала османам змогу зміцнити свою владу у Віфінії та просунути далі в напрямку протоки Босфор. Вона стала важливим кроком на шляху до майбутнього османського завоювання Константинополя (яке сталося більш ніж через століття, у 1453 році). Цю облогу часто розглядають як одну з ключових ранніх перемог, що перетворили невеликий османський бейлік на регіональну силу, яка зростала.

Коли 27 липня 1449 року завершився другий сто п'ятдесятирічний період у межах першої труби, останній Костянтин попросив дозволу в ісламського султана зійти на престол Східного Риму, зазнавши таким чином того самого приниження, якого зазнала імператриця Ірина наприкінці перших ста п'ятдесяти років двох «п'ятимісячних» періодів дев'ятого розділу Об'явлення. Приниження «імператриці Ірини», а також «останнього Костянтина» було прообразом пізнішого приниження османів, коли по завершенні часового пророцтва другого горя вони шукали захисту у чотирьох великих європейських державах від загрози з боку Єгипту.

Пантеон

Піонери правильно розуміли й навчали, що вислів «місце Його святині було повалене» у книзі Даниїла 8:11 здійснився через Костянтина.

Так, він звеличився навіть до Князя воїнства, і через нього була відібрана щоденна жертва, і місце Його святині було повалене.

«Святилищем», ототожненим тут, був храм Пантеон у місті Римі, а «місцем» того храму був Рим. Рим був «повержений» Костянтином, коли він вирішив перенести столицю своєї імперії до Константинополя в 330 році. Одинадцятий вірш пов'язаний з тринадцятим розділом Об'явлення, а другий вірш ототожнює ті самі події.

І звір, якого я бачив, був подібний до леопарда, і ноги його — як у ведмедя, а паща його — як паща лева; і дракон дав йому свою силу, і престол свій, і велику владу.

Драконом був язичницький Рим, і язичницький Рим у 330 році передав Римській церкві свій «престол» влади, коли переніс столицю на схід, тим самим залишивши вакуум влади, яким папська церква охоче скористалася. Коли ми ведемо лінію східного Риму від 330 року до 1453 року, то виявляємо, що на початку пророцтва про східний Рим місто Рим зазнає пониження через відкинення Риму Костянтином. Це пониження повторилося за імператриці Ірини у 782 році, при завершенні перших ста п'ятдесяти років мучення. Обидва ці пониження були повторені Костянтином Останнім.

Незвичайні злети й падіння

П'ята й шоста сурми дев'ятого розділу Об'явлення подають подробиці падіння Східного Риму, водночас змальовуючи піднесення й падіння ісламу. Натхнення сповіщає нас досліджувати «піднесення й падіння» царств у книгах Даниїла та Об'явлення. Ці царства мають свої власні виразні ознаки, пов'язані з їхніми особливими «піднесеннями й падіннями». Падіння Юдеї було спричинене трьома нападами на Єрусалим. Євреї були відведені до Вавилону і повернулися б за трьома указами, які започаткували 2300 років, що привели до того, що три ангели увійшли в історію від 1798 до 1844 року. Вавилон упав за одну ніч. Рим розпався, і в межах його розпаду були представлені два аспекти Риму під означенням або Західного, або Східного Риму. Піднесення й падіння Птолемеївської держави та держави Селевкідів у першій третині Даниїла одинадцятого є прообразом піднесення й падіння папського Риму. Це свідчення є просто завершенням розповіді про Олександра та розпад Греції. На відміну від Риму, Греція розділилася на чотири частини, які зрештою стали двома. Рим розділився на схід і захід, а після того Західний Рим був пророчо поділений на три, що представляють потрійне правління Риму. Щодо Східного Риму, Костянтин розділив своє царство між своїми трьома синами. Очевидно, що Західний і Східний Рим є паралельними лініями, які представляють Римську церкву та Римську державу. При цьому двоїстому поділі існує подальший потрійний поділ. Греція — чотири в два, Вавилон — одна ніч, Юдея — три напади. Щодо ісламу, його «піднесення» зображене як «звільнення», а його «падіння» — як «стримування».

Їхнє піднесення почалося з Магомета, і 11 серпня 1840 року вони були стримані. Їх було звільнено, і негайно стримано під час 9/11. Нещодавно їх було звільнено 7 жовтня 2023 року, і відтоді їх стримують у Газі. Іслам буде знову звільнений, щоб позначити встановлення образу звіра. Лінія ісламської пророчої історії, яка представлена в розділах з дев'ятого по одинадцятий книги Об'явлення, окреслює пророчу історію ісламу третього горя. «Пророча історія ісламу третього горя» також представлена сьомим, а також третім ангелом. Третій ангел прибув 22 жовтня 1844 року, коли сьомий ангел почав сурмити. Третій ангел і третє горе увійшли в пророчу історію під час 9/11. Від 9/11 і до недільного закону пророча історія першого і другого горя повторювалася і досі повторюється.

«Ключ» битви за Ніневію безпосередньо й нерозривно пов'язує з ісламом дві сили — Рим і Персію. Ніневія виразніше, ніж будь-яке інше місце Писання, окреслює поступовий занепад як західного, так і східного Риму.

Ірод є символом дракона; він представляв Рим. Дракон наприкінці світу — це Організація Об'єднаних Націй. За недільного закону шосте царство падає, сьоме починається, але вони віддають своє царство восьмому царству на власному святі дня народження. Сьоме царство щойно народилося і негайно погоджується віддати своє царство вавилонській блудниці на одну годину, як це прообразно зображено в тому, що Ірод пообіцяв Саломії до половини свого царства.

Саме там, де падають Сполучені Штати, народжується Організація Об'єднаних Націй і запроваджується потрійний союз. Ірод є драконом, а Іродіада — папством, а Сполучені Штати — Саломією. Ірод перебував у незаконному шлюбному союзі, бо був одружений із дружиною свого брата, а на пророчому рівні він перебував у кровозмісному зв'язку із Саломією, бо ясно, що, коли вона танцювала, він жадав її. Дракон має стосунки і з матір'ю, і з дочкою. Це важливо побачити, коли ви встановлюєте, що західний і східний Рим представляють відповідно церковне мистецтво керування і державне мистецтво керування. Рим, четверте царство біблійного пророцтва, пророчо посадив папство на престол і, зробивши це, став прообразом Сполучених Штатів, які знову посадять папство на престол.

Поступовий занепад західного Риму від 330 до 476 року уособлює поступовий занепад Сполучених Штатів від 1798 року до недільного закону. Рік «330» і рік «1798» є обидва пророчими дороговказами, названими в книзі Даниїла «призначеним часом» або «часом кінця». 330 рік позначає початок західного й східного Риму. Завершення обох є приниженням римського провідника, так само як Костянтин принизив місто Рим на початку. 476 рік був завершенням пророчого періоду, який позначає, як престижна політична структура Риму розпалася у три кроки. За періодом, що розпочався з відкинення міста в 330 році, послідувало приниження всієї їхньої політичної структури — їхньої славної республіки, яка була головним предметом хвастоців стародавнього Риму, було розібрано, і зрештою було досягнуто 476 року, коли над Римом уже ніколи не буде правителя, який походив би зі справжньої римської кровної лінії. Дві лінії Риму, що починаються в 330 році, і уривок, у якому викладено ці дві лінії, також містять дві пророчі лінії по п'ять місяців. Лінія західного Риму починається і закінчується поступовим приниженням. Лінія східного

Риму починається і закінчується поступовим приниженням у 1449 році, коли останній Костянтин попросив дозволу царювати.

Один із п'ятимісячних періодів веде до завершення арабського ісламу як осереддя пророцтва та до початку турецького ісламу в 782 році. У ту дату імператриця Ірина зазнає приниження, у відповідності до приниження Костянтина Останнього наприкінці другого пророцтва про п'ять місяців. Два пророцтва про п'ять місяців у межах однієї оповіді з п'ятнадцяти віршів. Одне змальовує історію ісламу Аравії, інше — ісламу Туреччини. Обидва завершуються приниженням східного Риму. Завершення одного з пророцтв сповнилося через приниження жінки, а другого — через приниження чоловіка. Рядок на рядок вони виявляють приниження церкви та держави східного Риму. Обидва приниження спричинені ісламом першого горя. Приниження Костянтина Останнього в 1449 році започатковує чотирирічний період, що завершується в 1453 році падінням мурів Константинополя. 1449 рік означає приниження, а в 1453 році мури падають і царство припиняється.

Смерть Мохаммеда

Один із двох п'ятимісячних періодів починається зі смерті Мухаммеда, який у вірші одинадцятому названий «царем, що був над ними».

І мали над собою царя, який є ангелом безодні; ім'я йому по-єврейськи — Аваддон, а по-грецьки має ім'я Аполліон.

Царем над ними був Мухаммед, бо він ототожнений у першому вірші, отже, це не якась інша ісламська постать; це Мухаммед-цар, а цар є царством, і іслам є царством Мухаммеда.

І затрубив п'ятий ангел, і я побачив зорю, що впала з неба на землю; і дано їй ключ від безодні. І вона відчинила безодню; і піднявся дим із безодні, немов дим великої печі; і затьмарилися сонце й повітря від диму безодні. І вийшла з диму сарана на землю; і дана була їй сила, яку мають земні скорпіони. Об'явлення 9:1–3.

Повторення першого і другого горя в межах третього горя відповідає повторенню першого і другого ангелів у межах третього ангела. Мухаммедові, цареві, було дано ключ, щоб відкрити безодню, і 11 вересня визначає час, коли третій ангел наділяється силою. Тоді Христос як могутній Ангел зійшов, коли перший удар Валаама увійшов у пророчу історію. Потім безодня відкрилася, і іслам знову став предметом світової історії. Далі Христос повів Свій народ назад до давніх стежок Єремії, і звістка третього горя та третього ангела почала лунати. У 2015 році Трамп оголосив про свій намір балотуватися на посаду президента, тим самим збуривши драконові сили глобалістів, і тоді безодня випустила атеїзм, який зрештою вбив Трампа на вулицях Содому та Єгипту. За недільного закону звір, що є восьмим і походить із семи, вийде з безодні. Початок часу запечатування ста сорока чотирьох тисяч і його завершення визначає піднесення сили безодні.

Звір, якого ти бачив, був, і нема його, і вийде з безодні, та й піде на погибель; і дивуватимуться ті, що живуть на землі, чий імена не були записані в книзі життя від

заснування світу, коли побачать звіра, що був, і нема його, і все ж є. Об'явлення 17:8.

Іслам — це ключ, який відчинив безодню 11 вересня, і який відчиняє безодню за недільного закону. Посеред часу запечатування драконозвір глобалізму також вийшов із безодні.

І коли вони звершать своє свідчення, звір, що виходить із безодні, воюватиме проти них, і переможе їх, і вб'є їх. Об'явлення 11:7.

Ключ, що відчиняє всі три дороговкази сили з безодні, був даний Магометові, цареві царства ісламу. Битва під Ніневією у 627 році являла собою зіткнення двох сил, яке виснажило могутність обох супротивників і дало ісламові змогу стрімко піднятися до влади. Ключ був повернутий 11 вересня, і піднесення ісламу розпочалося, хоча невдовзі потому його було стримано. Битва під Ніневією була прообразно представлена 11 вересня, бо саме там піднесення ісламу почалося тоді, коли могутній ангел зійшов, щоб осяяти землю Своєю славою, і зоря, що означає вісника, також упала з неба. Битва під Ніневією також прообразно представлена наприкінці, коли настане недільний закон і почнеться другий період Темних віків, коли дим ісламської релігії затьмарить сонце.

Ексетер

Закон про неділю прообразно представлений тоді, коли вістка опівнічного крику приходить до табірної зібрання в Ексетері. Тоді починаються завершальні рухи встановлення образу звіра. Формування, або встановлення, образу почалося 11 вересня, але завершення цього періоду — періоду проголошення опівнічного крику — є також фракталом усього періоду формування образу, що почався 11 вересня. Початок уособлює кінець. Перше горе прообразно вказує на третє горе, так само як перший ангел прообразно вказує на третього ангела. Битва при Ніневії наприкінці часу запечатування визначає битву при Ніневії на початку. Битва при Ніневії за закону про неділю є завершенням часу запечатування, що почався 11 вересня, але вона також є завершенням періоду проголошення опівнічного крику. Отже, битва при Ніневії прообразно представлена на початку проголошення опівнічного крику, що визначає заключні кроки у формуванні образу звіра в Сполучених Штатах, а за закону про неділю починається початок формування образу звіра у світі. Ніневія є ключем, що узгоджує різні лінії, які знаходять своє досконале сповнення в прихованій історії сорокового вірша.

Ми продовжимо далі в наступній статті.